

DWUWIERZCHNI (1) *ai*

G sg m dwuwi(e)rzchni(e)go.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: *dwojwierzchny.*

Mający dwa wierzchołki:

Wyrażenie: »Parnas dwuwierzchni« [*kalka z łac. biceps Parnassus*]: Niech tu z Párnáífu lecą dwuwierzchniego Roie/ z pśczelnicow kráiu Attyckiego. *KlonŻal D2v.*

BZ